

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa C. K.
przeciwko Zakładom A.(...) Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 kwietnia 2010 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 8 grudnia 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 grudnia 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił, jako spóźniony, złożony w dniu 16 listopada 2009 r. wniosek powódki C. K. o doręczenie jej wyroku tego Sądu z dnia 21 października 2009 r. wraz z uzasadnieniem. Sąd Apelacyjny stwierdził, że skierowaną do powódki przesyłkę pocztową zawierającą zawiadomienie o terminie rozprawy, na której nastąpiło ogłoszenie wyroku, pozostawiono w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia zgodnie z art. 139 § 1 k.p.c., gdyż spełnione zostały wymagania skuteczności doręczenia przewidziane w tym

przepisie. W tym kontekście, mając na uwadze art. 387 § 1 k.p.c. stanowiący, że uzasadnienie wyroku oddalającego apelację sporządza się tylko wówczas, gdy strona zażądała doręczenia jej tego wyroku z uzasadnieniem oraz art. 387 § 3 k.p.c., z którego wynika, iż orzeczenie z uzasadnieniem doręcza się stronie, jeżeli żądanie takie zgłosiła w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, Sąd odwoławczy stwierdził, że termin ten nie został przez powódkę zachowany.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 8 grudnia 2009 r., wnosząc o jego uchylenie i doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 października 2009 r., powódka zarzuciła „błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że przesyłka pocztowa zawierająca zawiadomienie powódki o terminie rozprawy w dniu 21 października 2009 r. została wysłana na prawidłowy adres zamieszkania powódki i prawidłowo dwukrotnie awizowana” oraz twierdziła, że nie otrzymała zawiadomienia o terminie rozprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżąca nie podważa ustaleń Sądu Apelacyjnego, że wniosek o doręczenie wyroku z dnia 21 października 2009 r. wraz z uzasadnieniem złożyła w dniu 16 listopada 2009 r. Zgodnie z art. 387 § 3 k.p.c. doręczenie orzeczenia sądu odwoławczego z uzasadnieniem następuje tylko wówczas, gdy strona tego zażąda w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji orzeczenia. Ponieważ termin ten bezskutecznie upłynął, Sąd drugiej instancji trafnie wniosek powódki odrzucił, jako spóźniony.

Skarżąca uzasadniła zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem w sposób właściwy dla uzasadnienia wniosku o przywrócenie terminu do dokonania takiej czynności, którego to wniosku nie złożyła. Argumenty powołane przez powódkę wskazują na próbę wykazania, że niezachowanie terminu do wystąpienia z wnioskiem o doręczenie nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych. Nie mogą one skutecznie służyć wykazaniu wadliwości orzeczenia o odrzuceniu, którego podstawą było stwierdzenie niezachowania terminu do dokonania czynności. Przyczyny uchybienia terminowi do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu odwoławczego z uzasadnieniem pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia o jego odrzuceniu (por. np. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2000 r., II CKN 871/00, niepubl.).

Skarżąca posłużyła się zatem argumentacją mogącą służyć uzasadnieniu innej czynności, aniżeli zażalenie na odrzucenie wniosku z powodu niewątpliwego przekroczenia siedmiodniowego terminu, chociaż argumentacja właściwa dla każdej z tych czynności, wzajemnie się wyklucza (por. m. in. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 29 listopada 2000 r., III CKN 1226/00, OSNC 2001, nr 6, poz. 90 oraz postanowienie SN z dnia 3 października 2002 r., I CZ 120/02, niepubl.).

Wobec tego, że nie doszło do skutecznego zakwestionowania ustalenia Sądu, że wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem został złożony po upływie ustawowego terminu, które stanowiło podstawę zaskarżonego postanowienia, Sąd Najwyższy zażalenie oddalił, stosownie do art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.